

دستور العمل فنی زراعت سیر

مقدمه:

سیر با نام علمی *Allium sativum* یکی از گیاهان مهم پاییزی است که به لحاظ غذایی به صورت خام و پخته در غذا، ترشی، مخلوط با ماست، انواع شور سبزیجات، کشک زرد محلی، پودر و قرص سیر و غیره مصرف می گردد. به علت داشتن خواص دارویی زیاد آن را مخزن الادویه می نامند. کشت سیر در بعضی مناطق استان به طور پراکنده رایج بوده و به علت کشت و رویش زمستانه و نقشی که در جیره غذایی، تنوع و الگوی کشت و همچنین اشتغال و درآمد کشاورزان دارد از اهمیت ویژه ای برخوردار است. در صورتی که اصول صحیح به زراعی این گیاه رعایت شود و بازار یابی و بازار رسانی مناسب انجام گردد یکی از اقتصادی ترین محصولات کشاورزی منطقه است.

توصیه های زراعی:

تهیه بستر:

برای کشت سیر ابتدا بایستی زمین مرغوب و عاری از علف های هرز دائمی انتخاب شده و سپس عملیات زراعی به ترتیب: پخش کود حیوانی، شخم، دیسک، قطعه بندی و تسطیح صورت گیرد.

ارقام مناسب:

براساس تحقیقات انجام شده " ارقام سیر مازند و چینی " با پتانسیل تولید بیش از ۲۰ تن در هکتار، مناسب کشت در منطقه سیستان می باشد.

تاریخ کاشت:

زمان مناسب کاشت سیر در منطقه از اواسط مهر ماه تا اواسط آبان ماه می باشد.

روش کشت سیر:

پس از اینکه زمین تهیه و قطعه بندی گردید، با خط کش مزرعه ای، چوب یا بیلچه شیارهایی به فاصله حدود ۲۰ سانتی متر و عمق حدود ۵-۸ سانتی متر ایجاد نموده و سیرچه ها به فاصله حدود ۱۰-۶ سانتی متر کشت می شود. روی این شیار ها با خاک مناسب پوشانده شده به طوری که سیرچه ها کاملاً زیر خاک قرار گیرد. اگر مزرعه گاورو باشد تا موقع سبز شدن نیازی به آبیاری نیست و در صورت خشکه کاری بلافاصله پس از کشت آبیاری گردد.

آبیاری:

با توجه به فصل و بافت خاک در طول دوره رشد و نمو بایستی هر هفته یکبار آبیاری صورت گیرد، توصیه می شود برای دستیابی به عملکرد اقتصادی تر آبیاری مزارع سیر در صورت مهیا بودن شرایط فنی و امکان استفاده از آبیاری قطره ای با استفاده از نوار های تیوپ صورت گیرد.

کود مصرفی:

مصرف کود باید پس از تجزیه خاک و بر اساس توصیه های کارشناسی انجام شود. اما بعنوان یک توصیه عمومی کود حیوانی پوسیده به مقدار ۵۰-۴۰ تن در هکتار، و کود شیمیایی به مقدار ۵۰ کیلو گرم اوره، ۱۰۰ کیلو گرم سوپر فسفات تریپل و ۱۰۰ کیلو گرم

دستورالعمل فنی محصولات

سولفات پتاسیم در هکتار، قبل از کشت استفاده گردد و ۲۰۰ کیلو گرم در هکتار اوره، باقی مانده بصورت سرک همراه با آبیاری در ۵-۳ مرحله تا قبل از فروردین ماه در مزرعه سیر استفاده شود.

علف های هرز :

با توجه به هزینه بسیار بالایی که صرف وجین علف های هرز در مزارع سیر می شود از کشت سیر در مزارعی که سابقه آلودگی به علف های هرز دائمی هم چون پیچک صحرایی، پنجه مرغی، ازمک و اویار سلام را دارند جداً خوداری گردد. جهت مبارزه شیمایی با علف های هرز می توان از علف کش های ذیل استفاده گردد .

سیکلوکسیدیم (فوکوس) به میزان ۲ لیتر در هکتار در مرحله ۶-۲ برگ علف های هرز باریک برگ آیوکسنیل (توتریل) به میزان ۳ لیتر در هکتار در مراحل اولیه رشد علف های هرز پهن برگ.

آفات :

آفت مهم در منطقه تریپس می باشد در صورتی که جمعیت آفت تریپس زیاد باشد در اوایل فصل رشد در مرحله ۴-۲ برگ با سمومی چون دیازینون، پریمور و متاسیستوکس به نسبت ۱/۵ - ۱ در هزار سمپاشی می تواند انجام گردد.

برداشت :

در طول دوره رشد و نمو از برگهای سیر برای تازه خوری و تهیه بعضی غذاها استفاده می شود همچنین در اواخر اسفند و فروردین ماه امکان برداشت غده با برگ وجود دارد.

در اردیبهشت و خرداد ماه پس از زرد شدن برگها امکان برداشت غده می باشد که در این صورت پس از برداشت جهت افزایش خاصیت انبارداری بایستی مدتی غده ها در مزرعه پخش باشد و سپس در کیسه گونی کوچک جمع آوری گردد. بایستی دقت نمود که در انبار کیسه ها روی همدیگر قرار نگیرد زیرا باعث پوسیدگی آنها می شود و بر حسب نیاز بازار ، به مرور عرضه گردد.